

ВЯРАТА, КОЯТО ОСВОБОЖДАВА

Дейвид Уилкърсън

От депресия към радост: промяната в живота на Хъдсън Тейлър. Спомням си, че преди много години бях дълбоко поразен, като прочетох биографията на Хъдсън Тейлър, основателят на Китайската вътрешна мисия. Тейлър беше един от най-плодотворните мисионери в историята; той беше благочестив човек на молитвата, който основа църкви из обширната територия на Китай. Въпреки това, той извършваше службата си дълги години без радост в сърцето си. Той беше силно депресиран и разстроен от постоянната борба със себе си, тайните си желаня и мисли за неверие, които носеше в себе си. В писма до сестра си, която живееше в Лондон, той признава: „Много съм измъчен от факта, че нося в себе си мисли, които не са угодни на Господ. Водя толкова тежка битка със себе си в ума и духа си. Мразя себе си, греха си, слабостта си.“ Тогава, през 1869 г., Хъдсън Тейлър преживява драматична промяна. Той видя, че Христос има всичко, от което се нуждае, но нито сълзите му, нито покаянието му можеха да накарат тези благословии да се влеят в живота му. Той пише на сестра си: „Не знам как да приема всичко, което Христос обеща да даде в моя съд.“ Тейлър призна, че има само един начин да получиш пълнотата на Христос: чрез вяра. Всяко заветно обещание, което Бог направи с човека, изискваше вяра. Затова Тейлър решил да събуди вярата си, но и тези усилия били напразни. Накрая, в един от най-мрачните моменти от живота му, Светият Дух му дава откровение: вярата не идва от стремежа да я придобиеш, а от доверието в Божиите обещания. Това е тайната на освобождаването на всички благословии на Христос. Сега Тейлър започва да си спомня Божиите обещания, изброявайки ги отново и отново: **„Пребъдвайте в Мен и принасяйте плод“**; **„Никога няма да те оставя или да те изоставя“**; **„дори и да си неверен, аз винаги съм верен.“** Тейлър спря да се опитва да имитира Христос и вместо това започна да се доверява на обещанието на Исус, че Той ще бъде с нас до края на века. Той пише на сестра си: „Бог гледа на мен като на умрял на кръста, където Христос умря за мен. И сега Той ме моли да гледам на себе си така, както Той ме гледа. Затова вярвам в победата, която Неговата Кръв ми даде. Христос е с мен и когато изповядвам греховете си веднага щом ги осъзная, вярвам, че те веднага са простени.“ Тейлър си прости греховете, които според Христос отдавна бяха хвърлени в морските дълбини. И тъй като разчиташе на Божиите обещания, той успя да стане радостен слуга на Бога, като постоянно прехвърляше бремето на всичките си грижи върху Господ. Тогава всички ние наистина влизаме в завет с Бог: когато започваме да разчитаме на Неговото Слово към нас, вярвайки в Неговите обещания.

„Heilig-Geist-Feuer“ Zentrum, Wien & Ruse, Manfred & Milena Gruber